

Agromania

Anul III

Nr. 8

1970

8 pag. lei 0,25

Revistă a Consiliului Uniunii Asociațiilor Studențești din Institutul Agronomic Timișoara

Sîntem în plină sesiune de examene. Săliile de lectură sînt arhi-pline. Vă invităm la o scurtă plimbare raid — anchetă prin aceste locașuri de studiu pentru a afla părerea studenților, problemele ce-i frămîntă, emoțiile ce le trăiesc.

Ne aflăm în căminul nr. 5 al impozantului complex studențesc. Trecem prin sălile de lectură. Toate sînt pline. Fără să vrem ne duce gîndul cu o lună în urmă, cînd pe aceleași coridoare era un du-te-vino continuu pînă după miezul nopții.

Stăm de vorbă cu unii studenți din anul I. de la facultatea de medicină veterinară, care se află în fața primei lor sesiuni de examene. Au două examene grele de susținut: parazitologie și biofizică. Munca de pregătire este intensă. Interesindu-ne de greutățile întîmpinate ni s-a relatat că pregătirea pentru examenul de biofizică se desfășoară cu dificultăți, deoarece disciplina este nou introdusă în planul de învățămînt. Nu există curs, sînt greutăți în privința bibliografiei necesare studiului individual. Iar notițe au luat puțini studenți datorită faptului că expunerea rostită a cursului s-a făcut cu oarecare rapiditate, de asemenea există dificultăți în însușirea termenilor de specialitate, proprii acestei materii.

Tov. șef de lucrări Contrea Aurel, pentru a veni în ajutorul studenților le-a pus la dispoziție cîteva exemplare din curs bătute la mașină pentru a fi consultate în sala de lectură a bibliotecii.

Stînd de vorbă cu un grup de studenți din anul I. de la Facultatea de agronomie am aflat cu plăcere că sînt ocupați cu toții de o cît mai bună pregătire în vederea susținerii celor două examene în sesiunea de iarnă.

La întrebarea „Cum înțipinați prima sesiune de examene?” ne-au răspuns următorii studenți:

Dan Gavril: Sesiunea de examen pe care o așteptăm cu înfrigurare reprezintă pentru mine o piatră de încercare, primul meu pas în viața nouă universitară. Dacă s-a face o comparație între concursul de admitere și primele mele exa-

mene de anul I. aș putea spune că prin concurs am cîștigat dreptul de a urma cursurile acestui institut, însă examenele pe care le voi susține vor fi cartea mea de vizită și confirmarea că am meritat locul pe care l-am obținut.

Acest motiv precum și altele, cum e dorința de a fi un bun specialist, mă determină să mă pregătesc temeinic pentru examene.

Studenta Bologa Elena: Examenul ce mă așteaptă îmi provoacă emoții diferite de cele trăite în liceu. În timp ce în liceu răspundeam dintr-o lecție de cîteva pagini, la aceste examene vom arăta ce știm din toată materia predată timp de un semestru. Fiecare din noi își va da seama de răspunderea ce-i revine pentru a obține rezultate cît mai bune și bineînțeles să-și păstreze și bursa ca recompensă materială importantă.

În general de felul cum se pregătesc majoritatea studenților anului I. sîntem mulțumiți. Așteptăm să aflăm roadele muncii depuse.

Trecînd prin celelalte săli de lectură am întîlnit de asemenea o activitate intensă în deosebi la anii III. și V. medicina veterinară și agronomie.

Un impuls care a contribuit în mod substanțial la îmbunătățirea pregătirii studenților în vederea obținerii unor rezultate cît mai bune o constituie chemarea adresată de conducerea P.C.R. în sîlilor de studenți, în vederea unei pregătiri profesionale cît mai bune, pentru a fi în viitor cadre de specialitate de nădejde la locul de muncă.

Stînd de vorbă cu unii studenți din anul II. zootehnie am aflat că au și început numărarea inversă. Ei ne afirmă că au ajuns la momentul „ansării” vor da dovadă de cunoștințe bune în microscopul biochimiei și culturilor furajere.

Majoritatea studenților practică studiul individual ritmic, pe parcursul întregului semestru. Perioada din presesiune, de numărare inversă, fiind rezervată doar sistematizării și recapitulării cunoștințelor.

Ne-am adresat cîtorva studenți rugîndu-i să ne împărtășească părerile, emoțiile, teme-

rile sau dificultățile. Întrebările puse ne-au răspuns următorii studenți: Gafton Gheorghe, Răducu Elena și Bela Mihai.

— **Cum privești sesiunea aceasta? Ce părere aveți despre examene și modul în care trebuie pregătite?**

G.G. — Este o sesiune grea. Examenul ce le avem necesită o pregătire intensă și în mod deosebit la biochimie. Materia trebuie acumulată încă din timpul semestrului, de aceea am început să învăț încă de la începutul lunii noiembrie.

R.E. — Dificilă. Examenul cer ca materia să fie aprofundată într-o perioadă de timp mai lungă decît cea oferită de sesiune.

B.M. — În mod deosebit mă gîndesc la biochimie. Dar nici plantele furajere nu trebuie neglijate avînd în vedere volumul mare de material.

— **Întîmpinați greutăți în studiu? De ce natură sînt aceste greutăți?**

G.G. — Se resimte lipsa unui curs litografiat.

R.E. — Deocamdată nu am întîmpinat greutăți, acum avem și sala de lectură. Totuși ar fi necesar un curs litografiat la disciplina de plante furajere.

B.M. — Nu am avut niciun fel de greutăți pînă acum.

— **Credeți că veți obține rezultate mai bune decît cele în sesiunile precedente?**

G.G. — Intenționez să obțin note mai mari.

R.E. — Sper să obțin rezultate mai bune.

B.M. — Nu știu încă. Posibilități sînt așa ca o să lupt pentru un rezultat mai bun.

Din răspunsurile de mai sus, din fiecare frază, se degajează interesul studenților pentru a promova în cît mai bune condiții examenele ce le stau în față.

Aceeași atmosferă de studiu am întîlnit-o și în blocul 14. Am bătut la ușa cu nr. 342.

Ne-a întîmpinat un zîmbet și doi ochi albaştrii. Gazda Andrei Mariana Mihălcea an. IV agro. ne-a poftit în camera curată și primitoare.

— **Te-am deranjat de la studiu. La ce înveți?**

A.M. La fitopatologie. Miine am seminar.

— **Și peste cîteva săptămîni examen. Cum îți se pare materia?**

A.M. N-aș putea spune că e ușoară. Totuși e interesantă și frumoasă.

— **Cum stai cu pregătirea la celelalte materii?**

A.M. Mă pregătesc pentru toate seminariile și orele de lucrări practice chiar dacă la unele voi da examen abia în vară. Bineînțeles că pun accent la disciplinele la care am de susținut examenul în iarnă.

— **Cum îți se pare anul IV?**

A.M. Ne apropiem de inginerie.

Avem obligația sporită de a ne pregăti cît mai bine pentru meseria care ne-am ales-o.

— **Ești studentă frumoașă. Ce le-ai putea spune colegilor tăi care se mențin încă la un nivel mediocru sau submediocru?**

A.M. Nu-i înțeleg. Dacă au venit la agronomie înseamnă că le place meseria. De ce nu încearcă să-și însușească cît mai mult din tainele ei?

— **Unii spun că se vor pune la pînc cu multe probleme cînd vor ajunge în producție.**

A.M. Nu cred că vor mai avea timp pentru asta și nici nu le împărtășesc părerea.

Avem la facultate cadre didactice care sînt gata oricînd să ne îndrume, să ne explice problemele neînțelese. În producție nu ne rămîne decît să aplicăm practic cunoștințele dobîndite în facultate.

— **Încă o întrebare Mariana. Ești căsătorită, ai obligații în plus, cum reușești să împaci viața de studentă cu cea de soție?**

A.M. Soțul meu este tot student, în anul V. la medicina veterinară. Avem amîm-oi mult de învățat. În timpul liber mă ajută în micile treburi gospodărești.

— **Îți mulțumesc Mariana. Vă dorim la amîndoi fericire și succes în sesiune.**

Pe soții Irina și Pavel Homoki, studenți la Fac. de agronomie, îi întîlnim mereu împreună. Îi vedem discutînd foarte aprins. Ne permitem să tragem cu uerchea. Nu, nu e ceartă de familie. Ne apropiem.

— **Despre ce discutați?**

H.P. Comentăm proiectele

de la îmbunătățiri funciare.

— **La ce rezultate ați ajuns?**
H.P. De obicei ne sfătuim, ne verificăm unul pe altul. Rezultatele nu pot fi mult diferite.

— **De cînd ați început să vă pregătiți pentru examene?**
H.P. Din luna octombrie. În sesiunea de iarnă avem de susținut trei examene cu materia predată în două semestre. Am revăzut tot materialul, am consultat bibliografia.

— **În ce măsură vă ajutați la învățatură?**

H.P. Fiecare luăm notițe separat, apoi le confruntăm și le completăm dacă este nevoie. De fapt fiecare învață pentru el. Problemele mai interesante le comentăm împreună.

— **Cum vi se pare anul IV, e mai greu decît ceilalți ani?**

H.P. În anul IV. se face numai materia de specialitate. Trebuie să muncim mai mult. În plus ne preocupă și lucrarea de diplomă.

— **La ce disciplină v-ați înscris pentru lucrarea de diplomă?**

H.P. La Agrochimie. Avem multe analize de făcut, multă bibliografie de consultat. Trebuie să ne pregătim din timp pentru că timpul trece repede.

Da, timpul trece repede. Am mulțumit și am plecat ca să nu-i mai reținem.

L-am căutat pe Botoș Pavel, și l-am găsit aplecat peste un caiet cu notițe și carte.

— **Ce faci?**

B.P. Îmi completez notițele. Se întîmplă uneori să nu reușesc să prind toate ideile expuse la curs. Consult cărțile și îmi completez notițele.

— **La ce disciplină?**

B.P. La viticultură.

— **E materia preferată?**

B.P. Nu îmi place mai mult fit tehnia unde mi-am luat și lucrarea de diplomă.

— **Mai ai colegi care nu s-au hotărît la ce disciplină să se înscrie pentru lucrarea de diplomă? Cum crezi că se vor descurca?**

B.P. Nu știu. În agricultură un studiu cere foarte mult timp. Ca să obții un rezultat trebuie să culegi date din mai mulți ani de vegetație.

— **Am auzit că nu ai nici o absență. Cred că e vorba de absențe nemotivate.**

B.P. Nu. Este vorba de absențe în general. Deși sînt în anul IV. nu am lipsit nici o oră de la cursuri sau seminarii.

Pagină realizată cu concursul tov. Turcaș Maria Cornelia studentă anul II. zootehnie, Tătaru Ștefan Georgeta anul IV. agronomie, Frecot Iosif anul III. medicina veterinară, Zamfiroiu Ion an. III. med. veterinară.

Lector GALERIU TRAIAN

(Continuare în pag. a 2-a)

„Unirea, nașunea a făcut-o“ M. Kogălniceanu

„Grego“, cum îi plăcea să i se spună (de fapt acasă era Grigoras) intră în cameră, bineles după ce trânti ușa puternic.

— Ce mai e nou Grego? Mai pleacă?

— Mda. Ce mai iarnă! Și eu îi promiseseam Sandei lecții de patinaj.

— Eree! Asta-i promisiune! Păi... ea așteaptă să-i ceri mina.

— Care mină? Că are două.

— Mai terminați măi, că miine dați lucrare de control, ce dracu!

Grego desfăcu pachetul de sub braț. O stofă gri se derulă pe patul lui Sile.

— Io-te măi, alta. Bani nu glumă. Parcă ai „republicană“. Dăunăzi parcă erai tot cu ceva d-astea.....

Întimplări
adevărate

— Asta-i alta. Cealaltă era mai în toamnă, după „re“.

— Da-n cutie ce-i?

— Romarta.

— Ce ziseși?

— Pantofi.

Grego iese cu stofa să o vadă Sorin, la 31.

— Parcă ta-su are piuă de bani. „Săracu moșu!“

Jos în hol tatăl lui Grigoras discută cu „unul din IV“:

— Si-i taxa mare taică?

— Nu-i taxă. Și-apoi dacă pui un pic umărul ai bursă.

— D-apoi io îi trimit lu fi-cioru 1000 lei pă lună. Pentru cărți și mâncare. Is cam bătrîn și io...

— Nu-i mai da taică atîta. Mai ușurel. Lasă-l să muncească, să învețe. Îi înveți rău cu bani nemuncați. Cînd va termina școala nu-l va multumi cîștigul lui.....

În așteptarea lui Grego, bătrînul cu suman alb și căciulă neagră privește din holul căminului spre sălcioile dinspre Bega. A nins puțin și acum se topește. La picioarele lui — o desagă cu brînză, plăcintă, niscai afumături. În chimbir — banii pentru Grigoras. Ultimul avans de la cooperativă. „Săracu moșu“.

La 24 ianuarie a.c. s-au împlinit 111 ani de la Unirea Moldovei cu Țara Românească, moment hotărîtor în dezvoltarea istorică a poporului român prilej de evocări și reflecții asupra trecutului sbruciat, prezentului constructiv și viitorului luminos al patriei noastre.

Sîntem aici, pe aceste meleaguri cuprinse în spațiul carpato-dunărean, unitar, armonios și din punct de vedere geografic, cu urme din vremuri străvechi ale istoriei. Din todeauna strămoșii noștri au privit de aici răsăritul soarelui și nu au rătăcit pe meridianele istoriei pentru a-si căuta o patrie. Generații de înaintași au muncit și, la nevoie, s-au jertfit, și-au amestecat sîngele și sudoarea trudei cu țărîna gliei pentru propășirea și apărarea țării pe care au dorit-o, cu un dor nestîns, întregă și înfloritoare.

Am cultivat pămîntul, am crescut vite, am prelucrat metale, am făcut schimburi comerciale și culturale, am lucrat cu rîvnă și nu am rîvnit la bunul nimănui. Am căutat un drum al cinstei și al muncii, al demnității și dreptății drumul înțelegerii între neamuri. Am respectat pe alții și am cerut să fim respectați. Din păcate nu todeauna în is-

torie lunele intenții sînt validate obiectiv

Deși despărțiți nu odată arbitrar și samovalnic moldoveni, munteni, ardeleni, ne-am simțit todeauna uniți prin obîrșie, limbă, obiceiuri, port, fel de viață și idealuri. Sentimentul conștiinței naționale l-au exprimat limpede cronicarii. „Românii cîți se află locuitori... toți de la Râm se trag“ scria Grigore Ureche pentru ca Miron Costin să întărească afirmațiile: „Românii din Moldova, Țara Românească și Transilvania toți de un neam sînt“, stolnicul Constantin Cantacuzino arată că „Românii nu sînt numai cei din Ardeal și moldovenii, că toți au aceeași limbă, că toți aceștia dintr-o fîntînă au izvorit și cură“.

Aceleași idei le-a dezvoltat cu strălucită eruditie Dimitrie Cantemir în „Hronicul vechimii româno-moldo-vlahilor“

Dacă premisele unirii se înfîlțesc în vremurile îndepărtate ale străvechii noastre istorii, înfîntuirea ei a devenit stringentă la mijlocul veacului trecut cînd, ne măsura destrămării feudalismului, a dezvoltării relațiilor capitaliste a început să se formeze comunitatea de viață economică a provinciilor românești să se închege nașunea română. „Această i-

dee măreață pe care pîrîntii noștri n-au putut-o realiza în chip statornic singurî trebuie să fie ținta noastră a românilor de astăzi“, scria înflăcărat marele patriot democrat și revoluționar N. Bălcescu cu un an înainte de revoluția din 1848. Față de problema necesității unirii exista aproape o unanimitate a întregului popor dornic să-și realizeze idealul secular. Forțele sociale care acționau pentru unirea țărilor române aveau însă concepții diferite în ce privește conținutul și caracterul unirii în funcție de interesele de clasă. Numai un grup restrîns de mari boieri conservatori și reacționari străini de interesele poporului sau legați de interesele unor puteri străine se opuneau. Forța socială de bază au constituit-o, masele populare, țărînimea, lucrătorii, meseriașii, sîrăcimea orașelor care au răspuns chemării elementelor înaintate ale burgheziei în ascensiune, fiilor luminați ai patriei ca: M. Kogălniceanu, V. Alecsandri, A.I. Cuza, C. Negri, C.A. Rosetti, D. Bolintineanu, Cezar Bolliac.

Actul unirii a fost conditio-nat și de pozițiile contradictorii ale marilor puteri europene care după războiul Crimeii și după Congresul de la Paris acționau în această problemă în funcție de propriile lor interese. În mod obiectiv indiferent de telurile pe care le urmăreau pozițiile Rusiei și Franței au fost în surșiiul nostru, iar ale Austriei, Turciei și Angliei împotriva Lupta partidelor unioniste crearea divanurilor Ad-hoc unde

a răsuna pentru prima dată glasul unor deputați țărîni falsificarea alegerilor în Moldova de caimacamul Vogorici și antiunioniști, anularea acestora în urma protestului marșelor, alegerea lui A.I. Cuza domn al Moldovei la 5 ianuarie 1859 și apoi ca domn Țării Românești la 24 ianuarie 1859 au consacrat act mîret al unirii principatelor „Alegîndu-te pe tine domn... i s-a adresat Mihail Kogălniceanu lui Cuza — noi am vrî să arătăm lumii ceia ce tot ța. i dorește: La legî noi, nou. Fi dar omul enocî, ca legea să fie tare, iar Ț Măria Ta, ca domn să fi bu și blînd, fi bun mai ales pe tru aceia pentru care mai to domni au fost nepăsători se „răt“

Actul de la 24 ianuarie r a constituit numai o simn alegere de domn, cî a pus bazele României moderne, a însemnat o etapă esențială a drumul unității statale cărei desăvîrsire avea să înfîntuiască în 1918 prin unirea Transilvaniei cu România Act de nastere a României moderne înfîntuită la 24 ianuarie 1859 rămîne înscris pentru todeauna cu litere aur în istoria patriei noastre Clorioasele tradiții de luptă ale înaintașilor constituie pentru noi și pentru generații ce vor urma un permanent îndemn de luptă și muncă și conducerea înțeleaptă a partidului pentru înfîntuirea înaltor idealuri de dezvoltare în florire multilaterală a patriei noastre socialiste.

Cezar Apreotes

(Urmare din pagina 1).

— N-ai fost niciodată bolnav, nu ți s-a întîmplat să n-ai chef de ore?

B.P. Nu. Și de fapt nu mi se pare ceva neobișnuit să ai frecvența 100%. Cred că toți ar trebui să facă la fel.

— Da, ai dreptate, dar sînt destui care absentează și încă nemotivat.

B.P. Acestor colegi le spun că explicațiile de la cursuri sînt de mare ajutor și prezența la curs este absolut necesară pentru o bună pregătire.

— Ești un student foarte bun. Ce metodă folosești?

B.P. Nu se pot da rețete. Cred că fiecare ar trebui să aibă o metodă proprie pentru că fiecare are preferințele lui, capacitatea lui de înțelegere și înregistrare.

Dar sînt convins că cel mai important este studiul individual.

— Ia vederea și spor la învățătură.

B.P. Multumesc. Din păcate nu toți studenții au înțeles că pentru a fi mulțumiți de sine și a deveni utili în societatea noastră e

SESIUNE ... SESIUNE

necesar să aibă o pregătire cît mai temeinică. Sînt unii care se mulțumesc cu „pita“ (nota limită în jargon studentesc). Acestia nu studiază cu regularitate și nici în presiune nu se prea „omorară“ cu învățatul.

Interviu de mai jos cu un student din categoria acestora este grăitor.

— Ia ce înveți?
— Asta e, nu prea învăț.
— De ce?

— Stiu eu. De fapt am vreme în timpul sesiunii. Atunci ce-o să fac?

— Crezi că faci față dacă te pregătești numai în sesiune?
— Nu cred, dar am să încerc.

— E cam periculos. Dacă nu reușești să promovezi vreun examen ce faci?

— Mă consolez. Și nici n-ar fi ceva nou. Mi s-a mai întîmplat. Mai neobișnuit ar fi să-mi iau toate examenele.

— Cînd ai de gînd să te apuci de învățat?

— Miine
— Îmi amintesti de un proprietar de restaurant care

voind să atragă cît mai mulți clienți, a scris pe un perete cu litere mari „mi'ne se mînîncă gratis“. Era un „miine redefinit“. Cred că la fel faci și tu. Ce părere ai?

— Ai dreptate, dar o spun pentru ultima dată.

De miine...

Astfel de studenți care în zic „de miine“ mai sînt în număr destul. Dacă aruncăm o privire retrospectivă asupra sesiunilor anterioare numărul relativ însemnat de căzuți la unele materii este mare.

Totuși ne bucurăm că în raidul nostru anchetă am constatat că majoritatea sînt preocupați foarte serios de pregătirea pentru examene, iar „uscăturile“ (cum le denumesc toți Turcaș) care mai există în pîdiurea institutului nostru se vor curăța de la sine. Ei pot fi folosiți și în alte ramuri de producție.

FLORILE
LUI LUCHIAN

Erau acolo în odăița lui de suferință; cu petale tremurînd în adierea de lingă fereastră. Mereu mai multe, mai vii și totuși parcă ireale, pe măsură ce maestrul tresărea mai des și mina nu-l mai asculta.

Uneori erau aranjate ore întregi, cu mică. Nimeni n-a redat în pictura românească frumusețea macilor, a rozelor și dumițritelor ca Luchian. Anemone ieșite dintr-un fundal ros-violet vibrează pe o pînză de dimensiuni modeste mai frumos decît în realitate. Învățăm să iubim natura și de la marii creatori de artă. Florile, mai ales florile. Nu de la grădinari ci de la Luchian.

La Paris l-au admirat mulțimile. Ca și la București sau Cluj. Căci arta sa a depășit limitele țării sale.

Într-o tăcere solemnă, mari personalități vizitau atelierul maestrului, care tînuț de boala sa oblioaț să renunțe la personalitatea, putea să redă pe pînzele sale flori Flori, a parat banale și uniforme cromatice

Într-o seară a venit Enescu. A lunt vioara și atelierul pînă acum exclusiv al culorii a prins alas. Un glas duos ca și florile de ne ninzele din nur Flori în care Luchian a pus ceva din sufletul lui și al poporului care i-a dat naștere.

M. G.

MEDALION

Nume legat de o modestie fără margini — BIRLEA VASILE — a cîștigat de-alungul timpului o reputație deosebită printre profesori și colegi. Imprejurările au hotărît să locuim în aceeași cameră. Fire deosebit de retrasă, cu un temperament stăpînit a făcut ca în scurt timp să-i devin mai mult decît coleg. Am ghicit că dincolo de firea lui retrasă, de modestie stăpîneste cu multă țărîne un caracter de fier, o voință pe care numai oamenii cu o mare stăpînire de sine o au. Acest lucru este reflectat de altfel și în index unde notele de 10 predomină. Îi place să muncească și niciodată nu se laudă cu succesele obținute lăudat de alții, primește totul cu o modestie puțin ironică și parcă îi este rusine. Meritele lui au fost răsplătite și anul acesta obținînd bursă republicană

Tăcut, uneori prea tăcut, sîntem legați de el prin firele invizibile ale prieteniei. Bun

coleg, ține foarte mult la unitatea grupei, fiind permanent alături de ea cu sfaturi și ajutoare.

Sîntem colegi și prieteni de patru ani. Firea noastră a colegilor din cameră, puțin mai voluntară, își găsește întotdeauna liniștea la el. Are un fel ciudat de a calma, care desigur că izvorește din marea lui stăpînire de sine. Niciodată nu l-am văzut incrun-

tîndu-se cînd se necăjea. Cîne-l cunoaște puțin ar pute trage concluzia că este nesociabil, însă eu cred și sînt convins, că este mai sociabil decît mulți alții. Firea lui retrasă și îi crează o atmosferă de timiditate. Nouă, care-l cunoaștem foarte bine ni se prezintă zîmbetul sufletești caracterizează pe toți tinerii

Caractere deosebite, toți de legii de grupă am reușit să ni uniformizăm și să obținem rezultate foarte bune la învățătură. Eu cred că și colegii noștri BIRLEA VASILE contribuie destul de mult la acest lucru.

Au trecut patru ani și ni gîndim că mai avem atît de puțin de stat împreună. Ni cuprînde regretul, dar sperăm că prietenia noastră să rămî-nă și pe mai departe în viață cînd vom fi ingineri și cînd vom concretiza toți cei cînd ani petrecuți împreună. Fir retrasă și timidă, de-a lungul celor patru ani el a reușit să-și creze o personalitate Perseverenta în muncă l-a ajutat foarte mult.

Stud. SONEA VASILE

DE LA O GENERAȚIE LA ALTA

Interviul nostru cu profesor dr. CONSTANTIN COJOCARU

lor de toamnă. Semănatul în pământ afinat contribuie în mare parte ca fenomenul acesta să se evidențieze. Iată un fenomen nou apărut în ultimii ani ca urmare a condițiilor specifice de pregătire a solului în preajma semănatului, fenomen care poate fi rezolvat pe baza cunoștințelor căpătate la diferite discipline în anii de studii (Agrochimie, Agrotehnică, Fitotehnie). În această toamnă, o simplă tăvălugire bine aplicată după semănat, la griul de la I.A.S. Lugoj, ferma Oloșag, a mărit procentul plantelor răsărite cu peste 33%. Ceea ce înseamnă că, unele concepții precum că eficacitatea învățămîntului nu și-ar găsi întru totul aplicabilitatea pe teren (Una-i școala, alta-i producția) sînt greșite și sînt promovate de cel care vrea să-și mascheze pregătirea necorespunzătoare.

Reporter: Necesitatea unui continuu contact cu progresul științei în special la științele de specialitate, apare azi ca un imperativ. Ce ne puteți spune despre aceasta?

Profesor: Progresul realizat în toate domeniile, implicit în domeniul științelor biologice și tehnice influențează direct asupra productivității muncii și a posibilităților de a se mări randamentele în producție. Noile soiuri create prezintă, implicit, necesități mult diferențiate față de cele din trecut. Introducerea mecanizării la un nivel înalt și asigurarea chimizării impun o informare amplă și continuă cîștigată sistematic, paralel cu progresul științei, pentru a putea fi pusă în folosul agriculturii. Ex. după vechea tehnologie 100 kg porumb boabe necesi-

tau 140-300 minute. Prin chimizarea (herbicidului) necesită doar 10-24 minute.

Reporter: În ce situație s-ar găsi un absolvent să zicem, prin absurd, n-a mai citit nimic de la absolvirea facultății, de acum 10-15 ani?

Profesor: Exact în situația medicului care n-a mai citit nimic, și care (prin absurd) n-a auzit de antibiotice și tratează toate cazurile de boală cu cataplasme de muștar. Sau inginerul care, de la roata grădinarului se găsește în fața unor pompe ultramoderne. El s-ar afla într-o situație imposibilă. Bagajele de cunoștințe la sfîrșitul anilor de studii nu sînt o zestre definitivă, ci trebuie îmbogățite permanent cu noi cunoștințe. Nu încetăm să învățăm niciodată.

Reporter: Sintem viitori specialiști, se pare după unii că prin întregul proces de învățămînt la care participăm, sintem „vitregiți” de anumite posibilități de a ne completa cunoștințele de cultură generală, comparativ cu studenții facultăților cu profil umanistic.

Acest „motiv” poate fi o scuză?

Profesor: Sarcina completării culturii generale revine învățămîntului mediu, care trebuie să asigure cunoștințele multilaterale temeinice viitorilor bachelauri.

Facultățile au menirea de a completa cultura generală de specialitate, care diferă în raport cu specificul profilului respectiv (medicală, agricolă, umanistică etc).

Ori care ar fi specialitatea ulterioară, fiecare simte nevoia și chiar se impune ca din cînd în cînd să citească opere-

le noi, de mare valoare literară.

Reporter: Vă rugăm să faceți o apreciere asupra nivelului general de pregătire al generației de azi comparativ cu ani precedenți.

Profesor: Pregătirea fiecărei generații de studenți este strîns legată de ritmul dezvoltării științei. Nivelul cunoștințelor în ultimul timp, în fiecare domeniu, s-a îmbogățit cu noi descoperiri. Pentru fiecare etapă trebuie să ne străduim a ne însuși cunoștințele necesare rezolvării problemelor curente. De modul cum am răspuns acestor cerințe, depinde și nivelul pregătirii noastre, ori aceste cerințe sînt mult diferențiate de la o generație la alta. Numai rezultatele obținute pe teren pot confirma nivelul pregătirii unei generații.

Reporter: După părerea dv. ce perspective de desfășurare și îmbunătățire al procesului de producție se ivesc în lumina propunerilor făcute cu ocazia Conferinței Naționale din decembrie 1969?

Profesor: Conferința Națională din decembrie 1969 a adus o mie de elemente deosebite de importante, care vor contribui la dezvoltarea pe mai departe de C.A.P. și la eliminarea unor deficiențe organizatorice, care frînau bunul mers al acestor unități.

Ele dau posibilitate inginerului agronom să-și organizeze programul de producție în condiții mult mai bune.

Reporter: Tov. profesor, vă rugăm câteva cuvinte în loc de încheiere, pentru colegii noștri, avînd în vedere faptul că ne aflăm în prag de sesiune.

Profesor: În locul cuvîntului de încheiere, fiind în preajma examenului, urez tuturor succese cât mai mari, cunoscînd însă că pentru fiecare succes învățămîntul individual este o condiție indispensabilă.

Realizat de
AUREL PARAIPAN

De această dată ne-am adresat tov. Prof. Dr. Cojocaru Constantin, șeful Catedrei de Fitotehnie de la Facultatea de Agronomie:

Reporter: tovarășe profesor, D-vs. sînteți șeful unei catedre de profil, care cuprinde disciplinele de Fitotehnie, Culturi irigate, Entomologie și Fitopatologie. Vă rugăm să ne spuneți cum contribuie disciplinele de profil la întregirea cunoștințelor profesionale ale studenților?

Profesor: Disciplinele de profil sînt discipline de sinteză, care aplică noțiunile primite la disciplinele din primii ani de studii în scopul rezolvării problemelor legate de teren. Să fiu mai explicit, noțiunile teoretice cunoscute, capătă la noi o formă aplicativă practică. Fitotehnia de pildă, face o sinteză a tuturor cunoștințelor necesare pentru cultivarea plantelor în vederea obținerii de recolte ridicate, tînd cont de cea mai înaltă productivitate a muncii.

Reporter: Din multitudinea de date predate la științele de specialitate ce este important să rețină studenții pentru activitatea lor viitoare?

Profesor: Fiecare disciplină apelează la un material cîfric. Acesta nu trebuie reținut mecanic, ci important este tocmai principiul care stă la baza fenomenului. Nu cifrele, ci conținutul pe care-l redau cifrele. Cifrele reprezintă un material documentar cu care operează toate științele. Trebuie făcută această deosebire.

Reporter: Pregătirea teoretică și practică pe care studenții o dobîndesc în facultate este în măsură să le dea tot ceea ce le este necesar să facă față problemelor din teren?

Profesor: Toți absolvenții cu pregătire teoretică și practică bună, pot sesiza și rezolva situațiile ivite. Iată un exemplu: rărirăa culturilor pe solurile acide rezultă ca o acțiune complexă, datorită însușirilor fizico-chimice ale solului și tehnologiei aplicate culturi-

tivității, cum sînt cele cuprinse în programul ateneului, în programul clubului, și programele de activități ale consiliilor, în planul comun și altele.

Pentru buna reușită, pentru o bună participare, trebuie să fie consultați studenții în alegerea tematicii, a problematiceilor care îi interesează.

Activitățile trebuie bine

organizate, bine popularizate și făcut apel la persoane cu posibilități mari de informare în ceea ce privește expunerea diferitelor probleme.

Trebuie ca în această privință întregul activ al asociației, toți studenții să-și aducă o contribuție permanentă.

— La ce nivel credeți că trebuie să se intensifice întreaga activitate și care credeți că sînt formele concrete ce trebuie aplicate.

— Cred că în mod deosebit, trebuie intensificate munca A.S. la nivelul grupelor anilor de studii. În aceste colective studențești este necesar de îndată, împreună cu birourile de an A.S., cu întreg activul anului, să-și intensifice efortul în a acționa ca un tot unitar, în realizarea climatului încadrării active în viața de organizație.

Se pare că, pînă în prezent, în unii ani de studii, întreaga muncă a fost lăsată pe seama secretarului și eventual a unuia sau doi membri ai birou-

lui, nereușindu-se în acest fel decît o realizare parțială a activităților programate. Cred de asemenea, că comitetele de cantină, de cîmine, trebuie să-și intensifice efortul în direcția determinării tuturor studenților să respecte regulamentele de funcționare a acestor așezămînte. În același timp, întregul activ al asociației studențești trebuie să in-

consiliului au fost prezentate conducerii facultăților spre rezolvare.

Studenții institutului nostru au în continuu de făcut propuneri cu privire la diversele forme de activitate și deservire. Pentru ca noi să putem răspunde tuturor solicitărilor, e necesar ca ele să fie aduse la cunoștința consiliului U.A.S. pe institut în mod organizat,

pune de numeroase posibilități de stimulare prin acordarea de ajutoare materiale, alimentație dietetică, ajutoare în îmbrăcăminte, bilete de odihnă și tratament, excursii, premii celor mai buni studenți bine pregătiți profesional și cu o bogată activitate obștească.

Pentru ca într-adevăr aceste ajutoare să constituie stimulente, ele trebuie acordate cu multă atenție și numai studenților merituosi; trebuie ca organele noastre de asociație de la nivelul de an și facultate, să stabilească cu mult discernămint, studentul care va fi stimulat, respectînd cu sfințenie hotărîrile și regulamentele ce reglementează acordarea acestor stimulente.

Trebuie să înțeleagă toate organele asociației noastre studențești că această pirghie materială trebuie minuită cu dibăcie pentru ca într-adevăr în acest fel să ne aducem o contribuție eficace în ridicarea nivelului profesional al studenților, în acționarea acestora în munca obștească. Este de neîngăduit să fie asigurate stimulente materiale de orice natură studenților ce nu-și îndeplinesc obligațiile profesionale și nu participă la activitățile social-obștești etc.

— Urîndu-vă noi succese în activitatea pe care o desfășurați pe tîrim profesional și obștesc, vă rugăm să adresați câteva cuvinte pentru colegii noștri care se află în sesiune.

Doresc ca pe această cale să transmit studenților I.A.T. mult succes în sesiunea de examene, să obțină numai rezultate bune și foarte bune. Activul asociației să se situeze în frunte și în acest fel în urma sesiunii de examene să putem vorbi de îndeplinirea angajamentului luat de studenții noștri cu ocazia conferinței U.A.S. pe I.A.T.

MATEVICI PETRU

Aportul activului asociației în rîndul studenților

Profitam de amabilitatea tovarășului asistent Zaharia Sucu, președintele C.U.A.S. din I.A.T. și îi adresăm câteva întrebări, care credem că vor veni să întregescă citeva din aspectele muncii de asociație.

— Cum considerați că trebuie să decurgă munca, aportul studentului activist în direcția activizării masei largi de studenți.

— Este de datoria fiecărui student care activează și are responsabilitate pe linia asociației studențești, indiferent la ce nivel, să-și aducă aportul în mod continuu și susținut în așa fel, încît să fie un factor activ și mobilizator.

În facultate, în cîmine, la cantină, pe stradă, în bibliotecă și în orice împrejurări, activul asociației, toți studenții trebuie să contribuie în mod afectiv la preîntîmpinarea anumitor abateri de la normele și conduita universitară, să ia atitudine față de acei colegi care înțeleg în mod greșit disciplina universitară, respectarea regulamentelor privind activitatea studenților în toate împrejurările.

Rolul de forță mobilizatoare trebuie să se manifeste în mod continuu și să nu considerăm că activitatea pe linie educativă trebuie realizată numai atunci cînd se ivesc unele abateri de la disciplina universitară. Spun acest lucru intrucît febul cum s-a lucrat și se mai lucrează încă în unele colective studențești din institutul nostru, demonstrează ineficacitatea, slaba prezență a factorului coordonator mobilizator, pe care trebuie să-l aibă asociația în rîndul studenților.

— Cum credeți că e bine să acționeze asociațiile studențești din institutul nostru pentru a antrena un mai mare număr de colegi la deferite activități?

Asociațiile studențești organizează diferite forme de ac-

ționează diferite forme de ac-

ționează diferite forme de ac-

ționează diferite forme de ac-

ționează diferite forme de ac-

ționează diferite forme de ac-

ționează diferite forme de ac-

ționează diferite forme de ac-

ționează diferite forme de ac-

ționează diferite forme de ac-

ționează diferite forme de ac-

ționează diferite forme de ac-

PROBLEME MAJORE ALE AGRICULTURII

Ministerul Învățământului a acordat premii cadrelor didactice din învățământul superior pentru cele mai bune lucrări de cercetare științifică, de însemnătate teoretică sau aplicabilitate în practică.

Din partea Institutului agronomic Timișoara s-a bucurat de această înaltă apreciere prof. dr. doc. st. C. V. Oprea și colaboratorii, cărora li s-a decernat premiul I. pentru ciclul de lucrări: „Cercetări pedologice și hidrogeologice a le zonei Timiș și Bega.

Entuziasmul pentru progresul tehnic rapid, pentru revoluția științifică, pentru cucerirea cosmosului, este întovărit de îngrijorarea unei mari părți a lumii pentru potolirea foametei. Nu este nici o exagerare să se spună că, la ora actuală, dar mai ales în viitor, problema nr. 1 a omenirii va fi aceea a asigurării hranei. De altfel, nici una din problemele care frământă omenirea nu se adresează unui front atât de larg ca acel al hranei.

Pământul, afirmă unii, este nepuținios în a hrăni populația globului, în creștere vertiginosă. Actuala „explozie demografică”, care va continua, va duce, potrivit statisticilor, în anul 2000, la 6,5-7 miliarde de locuitori. În țările în curs de dezvoltare, populația sporește anual între 2,5-3,5 la sută, în timp ce pe toată planeta creșterea anuală este de 2 la sută. Situația demografică arată că face să se audă adevărat glasuri afirmând că sint prea mulți oameni pe pământ. Afirmarea este însă cu totul neîntemeiată. În prezent, numai o zecime din suprafața cultivabilă a planetei noastre este valorificată pentru producerea hranei omenirii. Este cunoscut faptul că suprafața solidă a pământului însumează circa 13,5 miliarde ha. Din acestea, în clipa de față este folosită de agricultură abia suprafața de 1.300 miliarde ha, cu posibilități concrete de sporire la 4 miliarde ha. pe seama descărcării terenurilor imundabile, defrișării unor păduri, ameliorării solurilor neproductive, sărături, nisipuri, soluri erodate etc.

O rezervă însemnată pentru

producerea hranei omenirii o reprezintă vastele suprafețe ale deșerturilor. Prin acestea s-ar transforma în realitate visul străvechi al oamenilor de a schimba în câmpii roditoare

și dirijate prin centrale eoliene, solare, maremotrice, talașotermice. Dacă ne gândim la enorma energie ce ar sta la dispoziția lumii, prin eliberarea atomului din cătușele zeului Marte, nu mai putem avea nici o îndoială că bătrînul nostru pământ are capacitatea nu numai să asigure hrana noastră, a celor peste 3 miliarde de oameni, ci să devină o câmară indestulată pentru cei 7 miliarde locuitori ai anului 2.000.

La resursele arătate, trebuie adăugată incomensurabila cantitate de materii organice de pe ogorul fără margini, re-

prin sinteza unor alimente anorganice, sau mărirea numărului de plante cultivate, este o altă cale de asigurare a hranei în viitor.

Nu putem să nu scoatem în același timp, în evidență și complexul de măsuri reprezentat prin lucrările de mecanizare, extinderea utilizării îngrășămintelor, irigațiilor și combaterea dăunătorilor, care aplicate conștient și cu multă convingere — așa cum se procedează la noi în țară și în alte țări socialiste — duc la o sporire esențială a producției agroalimentare.

O altă măsură rapidă pen-

Netemeinicia tuturor aspectelor arătate mai sus este infirmată de însăși realitatea capitalismului contemporan, deoarece în țările industrializate, ritmul de sporire al hranei este mai rapid decât cel al creșterii populației. În unele state, cum sint S.U.A., Canada și altele, se observă o criză agrară cronică de supraproducție, criză care dăinuie alături de starea cronică de lipsă de alimente din alte părți ale lumii, Africa, Asia, America Latină. Devine astfel tot mai clar că lipsa de alimente sau chiar foametea, de care suferă aproape trei sferturi din omenire, se explică nu printr-o imposibilitate principală de a se spori mijloacele de hrană, ci printr-o slabă dezvoltare economică și prin scăzuta capacitate de cumpărare a maselor.

Cît privește posibilitățile financiare ce pot fi angrenate pentru asigurarea necesităților de hrană ale omenirii, în mare parte înfometată și subnutrită, este suficient să ne gândim la enorma sumă cheltuită anual, în întreaga lume, pentru înarmare, care se ridică la peste 150 miliarde dolari și poate mult mai mult la ora actuală. Aceasta înseamnă 3.500-4.000 miliarde dolari în 23 ani, sumă aproximativ egală cu valoarea bogățiilor create pînă în prezent pe globul pămîntesc de cel 77 miliarde de oameni care se presupun că au trăit pînă astăzi. Dacă s-ar înfăptui dezarmarea, într-un sfert de secol, totalul bogățiilor create în lume de munca omenească s-ar dubla. Așadar, sumele cheltuite în decurs de o lună sint suficiente pentru irigarea întregului deșert al Saharei.

Lupta pentru asigurarea hranei omenirii reprezintă așadar o mare problemă economică, socială și politică a timpului nostru. Rezolvarea ei este posibilă numai luptînd cu forțe unite pentru înlăturarea armelor și înfăptuirea dezarmării, folosind ajutorul științei și tehnicii, pentru a obliga natura să hrănească mereu mai mulți și mai mulți oameni.

ASIGURAREA HRANEI OMENIRII

o mare problemă economică, socială și politică a timpului nostru

Prof. dr. doc. șt. C. V. OPREA

nesfîrșitele întinderi pustii cărora nu le lipsește nici apa, așa cum se crede. În Sahara, de exemplu, după ultimele cercetări, din rețeaua de apă de suprafață, dar mai ales de apă subterană, nu este folosită pînă acum nici măcar un procent. Cele mai recente cercetări scot în evidență că, la adîncimea 2.000-3.000 m, se află un adevărat ocean de apă dulce și rece, întins pe o suprafață de 840.000 kmp, cuprinzînd peste 30.000 miliarde mc. de apă.

În marele proces al producerii hranei omenirii, există alte numeroase resurse energetice naturale nefolosite. E suficient să ne gândim la enorma forță a vîntului, a căldurii soarelui, a fluxului și refluxului, care pot fi captate

prezentat de mări și oceane. Acesta ar putea fi considerat ca al „saselea continent” de unde omenirea și-ar putea asigura peste 90 la sută din hrană, peste 100 miliarde tone de pește, imense cantități de plancton care conține 40 la sută din proteinele, grăsimile și vitaminele necesare organismului omenească, altele microscopice în corpul cărora se găsesc de peste 3 ori mai multe substanțe nutritive decît în carne.

În același scop pot fi amintite microorganismele din grupul levurilor, cu ajutorul cărora, prin cultură, se pot obține alimente proteice de două ori mai repede decît din natură și de treizeci de ori mai ieftine, decît carnea de vițel. Încercările îndrăznețe de a se fabrica proteine alimentare

tru sporirea hranei omenirii este și combaterea dăunătorilor plantelor, în legătură cu folosirea îngrășămintelor amintesc doar că dintr-o tonă de azot, existent în cantități nelimitate în natură transformată în îngrășămintele, se pot realiza 10-15 tone cereale suficient pentru a asigura hrana a 20-30 oameni timp de un an.

Așadar, adevărata cauză a flăcăului foametei nu este numărul prea mare de oameni pe pământ, ci ea rezidă în sistemul economic și social. Aceasta generează foametea, o răspîndește și o agravează. De aceea, bătălia pentru asigurarea necesarului de hrană al omenirii poate fi câștigată numai în cadrul unei largi colaborări internaționale pe plan politic, economic, științific și tehnic.

În ultimii ani, în presa de știri și în cărțile științifico-fantastice, calculatoarele electronice au fost înconjurate cu carte multe atribute. Ele pot efectua traduceri, pot acorla note studentilor, compun versuri ori simfonii, optimizează... prietenii, lucrează în locul oamenilor etc. S-a creat astfel impresia că mașinile electronice au o viață proprie, că sint capabile de creații autonome față de om, că pot face „minuni”.

Desigur, sub impulsul actualii revoluții tehnico-științifice calculatoarele electronice au cunoscut o dezvoltare vertiginosă ajungînd astăzi la a IV-a generație care rezolvă cca 1 milion de operații pe secundă. Nu este nici un secret nici faptul că mașinile electronice pot face foarte multe operații din cele amintite la început, dar aceasta cu o singură condiție: să fie programate în aceste scopuri de către om.

În ce domenii ale agriculturii pot fi utilizate calculatoarele electronice?

Cercetările efectuate atît pe plan mondial cît și la noi în țară au demonstrat că metodele matematice și calculatoarele electronice pot fi folosite cu succes în diverse domenii ale agriculturii.

Perfecționarea înucii de conducere și în agricultură implică înlocuirea treptată a formelor și metodelor clasice, cu noi metode, corespunzătoare stadiului dezvoltării e-

conomiei noastre. Și printre acestea se numără în primul rînd metodele matematice moderne ca programarea liniară, parabolică, stohastică, dinamică care pot fi dezvoltate și puse în practică operativ numai cu ajutorul calculatoarelor electronice.

Printre numeroasele întrebări a calculatoarelor electronice aș vrea să mențio-

Calculatoarele electronice ne pot fi de un real folos și la rezolvarea a numeroase probleme legate de organizarea producției în interiorul întreprinderii. Începînd cu optimizarea îmbinării ramurilor, a planului de folosire a tractoarelor, a transporturilor a fertilizării terenului și terminînd cu structura optimă a efectivului de animale și a

dențe contabile din agricultură. În agricultura U.R.S.S. calculatoarele electronice pătrund tot mai mult în cele mai variate domenii.

Cea mai mare lucrare s-a inițiat în S.U.A. pentru a prevedea cantitatea de alimente ce se poate obține pe o suprafață de 130 milioane de ha. în anii 1980, 2000 și

Avantajele mari ce le oferă folosirea metodelor moderne de calcul operațional și calculatoarele electronice în toate ramurile economiei noastre ridică în fața viitorilor specialiști necesitatea însușirii cunoștințelor de bază din acest domeniu. Niciodată cît ar fi de bine pregătît un matematician sau fizician, nu ar da rezultate corespunzătoare în folosirea acestor noi instrumente de calcul fără a cunoaște în intimitatea lui procesul de producție legăturile lui interne. Și acestea le poate cunoaște inginerul agronom, zootehnist sau medicul veterinar. Deci, lucrul în echipă aceasta va duce la rezultate aplicabile în producție. Pentru aceasta însă specialiștii pe care-i pregătește Institutul nostru trebuie să posede pe lingă cunoștințe tehnice și cunoștințele necesare în domeniul matematic, al organizării proceselor de producție, al economiei fiecărei ramuri în parte.

Subliniind din nou că folosirea largă a calculatoarelor electronice în cele mai variate domenii ale agriculturii este înrîntă, aș preciza încă o dată că mașinile electronice nu gîndesc în locul oamenilor. Ele trebuie să devină instrumentul util în mîna specialiștilor agricoli pentru sporirea producției agricole și lărgirea producției.

nez în primul rînd pe aceea a optimizării planurilor atît la nivelul macroeconomic cît și la nivelul de întreprindere. Aceasta ne dă posibilitatea să elaborăm planul în mai multe variante, pe baza unor criterii economice și într-un timp extrem de scurt.

Un alt domeniu de utilizare îl găsim în același domeniu al producției agricole. Rezultatele cercetărilor experimentale au confirmat posibilitatea ca printr-o amplasare mai rațională a ramurilor de producție pe teritoriu, să sporim volumul producției cu cel puțin 15-20 %.

unor rații de furajare optimă, în toate aceste domenii folosirea calculatoarelor electronice ne este de un real ajutor.

Dezvoltarea impetuoasă a economiei unor țări, a impuls folosirea calculatoarelor electronice în diferite domenii ale agriculturii. În R.D.G. centrele de calcul efectuează în mod curent calcule financiare pentru 6545 de CAP. În R.F.G., la expoziția „Royal-Show” firma Ford, a prezentat un calculator special care ajută la modernizarea întregii evi-

2020, folosind terenul în sistemul actual, în comparație cu cantitatea ce s-ar putea obține prin aplicarea unui sistem modern de agricultură irigată și chimizată. Scopul acestei lucrări de proporții vaste este de a se cunoaște metodele de cultură cele mai rentabile, dîndu-se prioritate măsurilor recomandate prin programare. S-au rezolvat 4500 ecuații cu 17000 variabile. Pentru fiecare an s-au efectuat 7 milioane de calcule pentru care mașina a lucrat 5 ore.

Succesele obținute de studenții Institutului agronomic Timisoara la cea de a 7-a Conferință pe țară a cercurilor științifice studentesti în cadrul secției a IV-a la București în zilele de 29-30 noiembrie 1969

★ ★ Prof. dr. doc. șt. VASILE TOMESCU
secretar științific I. A. T. ★ ★

Una din cele mai caracteristice activități ale tineretului universitar din țara noastră o constituie activitatea de cercetare organizată în cercurile științifice studentesti.

Această activitate dă posibilitatea punerii în valoare a potențialului creator al tineretului, încă din anii de studii, făcându-l să-și folosească o bună parte din timpul liber, în această formă de muncă independentă, care dă cele mai nobile satisfacții.

Activitatea cercurilor științifice studentesti se bucură de o deosebită atenție și apreciere din parte conducerii de partid și de stat. În numeroase ocazii, tov. Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, a subliniat importanța deosebită pe care o are crearea unor strânse relații de muncă, studiu și cercetare între corpul profesoral și masa studenților, cadrele didactice trebuind să aibă o profundă solitudine pentru îndrumarea pașilor tineretului universitar pe calea cercetărilor științifice.

Grija regimului nostru pentru sprijinirea acestei munci a studenților s-a concretizat și prin prevederea unor cauze în noua lege privind învățământul în Republica Socialistă România în art. 167, precum și în regulamentul activității profesionale a studenților și prin elaborarea unui regulament asupra activității științifice a studenților. Consiliul Uriunii Asociațiilor Studențesti din România dă o atenție deosebită activității de cercetare științifică a studenților și împreună cu Ministerul Învățământului organizează periodic conferințe pe țară, la care să poată fi expuse cele mai valoroase lucrări în fața unui număr mare de studenți de specialitate veniți din toate centrele universitare.

Problema activității de cercetare științifică a studenților a fost imbrățișată cu căldură de cadrele didactice din institutul nostru și de conducerea facultăților și institutului, ceea ce s-a concretizat prin succese deosebite obținute de studenții noștri la diferite conferințe și simpozioane pe țară.

Prevederea inclusă în Legea învățământului că studenții pot fi atrași în munca de cercetare chiar în cadrul planului tematic al cadrelor, s-a pus la noi în practică de majoritatea șefilor de catedre.

Cu prilejul organizării celei de a VII-a conferințe pe țară a cercurilor științifice studentesti la București, Secția a IV-a și-a desfășurat activitatea

în zilele de 29-30 noiembrie 1969 în cadrul a 4 subsecții și anume: agricultură, horticultură, silvicultură, medicină veterinară și zootehnie.

Au participat studenți de la următoarele instituții: Institutul agronomic „Ion Ionescu de la Brad” Iași, Institutul agronomic „Dr. Petru Groza” Cluj, Institutul agronomic Timisoara, Universitatea Craiova, Institutul politehnic Brașov, Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu” București.

Din partea institutului nostru au participat 14 studenți, prezentând 11 comunicări și anume: 4 comunicări la subsecția agricultură, 1 comunicare la subsecția horticultură-silvicultură, 5 comunicări la subsecția de medicină veterinară și 1 comunicare la subsecția de zootehnie.

Institutul nostru s-a evidențiat prin prezentarea unor lucrări interesante la un nivel științific ridicat, însoțite de material demonstrativ, majoritatea autorilor expunând li-

ber și cu multă competență cercetările efectuate.

Atât în expunerea raportului de deschidere, a tov. președinte al Secției a IV-a tov. rector prof. Gh. Bilteanu cât și în discuțiile din comisiile de apreciere a lucrărilor și în cuvântul de încluzere al conferinței, institutul nostru a fost scos în evidență.

S-au acordat lucrărilor expuse de studenții noștri următoarele premii: un premiu I, trei premii II, două premii III și 4 mențiuni.

Dăm mai jos titlurile lucrărilor premiate, numele autorilor subsecția în care au fost susținute:

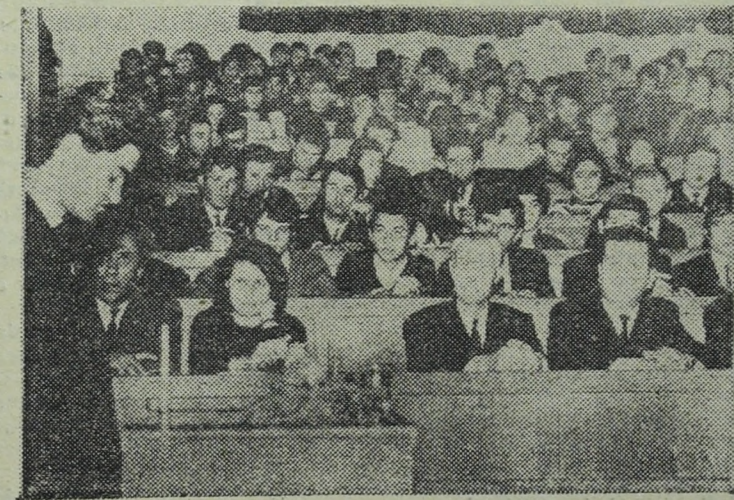
Premiul I s-a acordat lucrării „Cercetări privind influența îngrășămintelor și amendamentele asupra producției unei pajști de deal” prezentată în subsecția de agricultură de tov. Bldaru Silviu.

Cu premiul II au fost apreciate următoarele lucrări: „Cercetări de tipizare a tulpinilor de Escherichia coli izolate din sursele de apă de băut pentru animale și din apele reziduale rezultate din abatoare și com-

binat zootehnice” prezentată în subsecția de medicină veterinară a tov. Hejja Izabela.

„Contribuțiuni la cercetarea avortului leptospiric la suine” prezentată în subsecția de medicină veterinară de tov. Lang Suzana.

„Determinarea precoce a sexului la Gallus domesticus prin punerea în evidență a cromatinei sexuale” prezenta-

ta de tov. Simion Stefan și Ganță Carmen în subsecția de zootehnie.

Cu premiul III au fost apreciate două lucrări și anume:

„Contribuții la rationalizarea tehnologiei de cultivare a mazărei de grădină în vederea obținerii unei producții timpurii și eșalonat în timp” prezentată de subsecția de horticultură-silvicultură de tov. Gheorga Anghel.

„Cercetări privind influența dozelor crescînde de îngrășămintă chimice asupra producției pajștilor naturale” prezentată în subsecția de agricultură de tov. Domocoș Ion.

În timpul expunerii comunicărilor s-au făcut numeroase fotografii și de asemenea s-a turnat un film care a înregistrat desfășurarea conferinței. Filmul a fost trimis la fiecare instituție participantă. În seara zilei de sîmbătă 29 noiembrie toți invitații au participat la un spectacol, cu opera „Carmen”. În după amiaza zilei de duminică 30 noiembrie a avut loc un simpozion în care mai mulți tov. profesori au expus interesante conferințe din ramurile științifice reprezentate la conferință, iar seara a avut loc o masă comună cu studenții și cadrele didactice participante la conferință, urmată de dans. Studenților din alte centre universitare li s-a dat posibilitatea să vadă Bucureștiul într-o plimbare cu autocarul duminică după amiază înainte de simpozion.

Considerăm o plăcută dato-rie din partea noastră a studenților și cadrelor didactice, care au participat la această conferință, să mulțumim în mod deosebit Ministerului Învățământului și Consiliului Uniunii Asociațiilor studentesti din România, ca și comisiei de organizare a lucrărilor secției a IV-a în frunte cu tov. prof. dr. Gh. Bilteanu, rectorul Institutului agronomic „N. Bălcescu”, pentru excelenta organizare, care ne-a dat posibilitate să cunoaștem realizările din celelalte institute similare, să facem un schimb de experiență reciproc și în același timp să ne simțim deosebit de bine alături de colegii noștri veniți din toată țara.

Parcă nu-mi vine să cred că cea mai frumoasă parte din viața de pînă acum s-a scurs după 5 ani de facultate.

Ne apropiem de ceea ce se numește producție. Această activitate ne e încă puțin cunoscută nouă, care vom părăsi peste puțin timp băncile acestei facultăți, integrîndu-ne organic în acea mare bătaie pentru a smulge pămîntului bogățiile lui nebănuite. Vom părăsi amfiteatrele și sălile de lucrări cu regretul omului ca-

STUDENTUL DE AZI, SPECIALISTUL DE MÎNE

re se desparte de amintiri scumpe, de care va fi legat pentru viața întreagă.

Iar acum în atenția noastră stă în primul rînd, această sesiune pe care ne place să o numim ultima. Conștienți de greutățile ei, pregătirea pentru examene a început de mult. Dar parcă emoțiile sînt mai mari ca în anul I, atunci cînd tăcuți, ne apropiam de sala în care urma să ne prezentăm la primul nostru examen de student.

Pe parcursul celor 5 ani de facultate emoțiile au fost mai mari sau mai mici, generate de pregătirea noastră de zi cu zi, prezența noastră la cursuri și seminarii. Munca noastră susținută ne-a adus satisfacții depline. Consultarea notițelor de prelegeri îmbinată cu studiarea atentă a materialului bibliografic ne ofereau cheile succesului deplin în sesiune.

Derulînd filmul celor 5 ani de facultate nu poți să uiți examenele, acel prilej de discuție amicală dintre profesor și student.

Fără a porni de la ideea că există examene grele și ușoare, se poate afirma că există examene care cer o muncă mai mare, un studiu mai profund și atent. În toți acești ani o parte din colegii mei, dintre care s-au detașat cei care purtau acel frumos nume de membru de partid care obligă la foarte mult au fost un exemplu pentru noi prin munca lor, prin comortarea lor.

Organizația A.S. îndrumată în activitatea ei de către organizația de partid, și-a adus un aport deosebit de important la formarea noastră ca specialiști.

Ar fi greșit să minimalizăm marea contribuție adusă în formarea noastră ca oameni și specialiști de către iubiiții noștri magistri ai căror discipoli am fost timp de 5 ani și vom fi în continuare. Oamenii de care ne leagă cele mai frumoase amintiri și în același timp obligații. Obligația de a aplica în producție ceea ce tovarășii profesori ne-au recomandat cu atita căldură.

Sîntem conștienți că numai bine pregătiți vom cinsti numele de specialiști în agricultură.

Fie ca această sesiune să fie încununată cu succes de toți studenții facultății noastre, succes deplin pe care îl urez tuturor studenților și în special colegilor mei de promoție.

I. DOMOCOS
ANUL V. AGRO.

Refren pentru solfegiu

Tainicul nopții învește odihnit trupurile, și numai cel ce îl ascultă nu îi simte suflarea călduță. Trece solitar prin formele acelea ciudate și bizare pentru el. Ici și colo cite un trup se svircolește chinuit de întrebări fără răspuns până când pleoapa lui îi acoperă și îi liniștește zbuciumul.

Oboseala pluteste greu prin camere și nu de puține ori, prin colțuri, se ciocnește cu tainicul nopții. Atunci se retrage și alunecă ușor prin crăpăturile ferestrelor, afară. Probabil, să se ascundă sub stratul de zăpadă.

De acolo îi aud plînsul. Pași. Poate ai partarului ce uneori motăie în fotoliu, sau poate cei din închipuirea mea conduc cu măiestrie jocul ordonat de lumini pale și umbre.

Si totuși mai există ceva, ceva nelămurit. Îi veți spune poate febră de origine necunoscută. Însă eu și nu numai eu îi cunoașteam originea. Ziua reușim să o stăpânim după voia noastră. Acum însă o simt furisindu-se peste tot, asemenea fantomelor. O fantomă necunoscută pentru alții dar nu și pentru noi.

Ne privește în tăcerea tainică a nopții prin plasma de oboseală.

Ne admiră. Poate fiindcă o știm stăpîni, sau poate că acum are prilejul să ne urmărească în voie. Se simte dominată de noi nu numai datorită perdelei de oboseală ce emană neconținut din noi dar și din motive din care îl e rusine să le recunoască.

Febră sesiunii numită de unii, febră de origine necunoscută numită de alții pentru mine reprezintă un solvent făuntric pe care îl folosim la maxim, acum în pragul sesiunii.

E noapte. O noapte banală ca atâtea altele în care oboseala se furisează din noi, prin crăpăturile ferestrelor și se ascunde în zăpadă.

Pași. Poate cei ai portarului ce uneori motăie în fotoliu din holul de la intrare, sau poate cei din închipuirea mea, dar totuși cred că sint ai febrei sesiunii. Ne inspectează, ne urmărește și ne admiră. Din cameră în cameră pulsația ei trece mai departe. Aș chema-o să-mi ghicească în palmă, dar înțeleg absurditatea faptului și știu că numai eu pot fi acela care să-mi dau răspunsul afirmativ.

Tac și simt cum mă copleșește o căldură plumburie. În jurul meu se rotește oboseala. Da, se apropie confruntările. Ne vom confrunța cu noi înșine și febra sesiunii știe și ne urmărește din colțul ei.

Trupurile fără contur în noapte se odihnesc; oboseala emanată prin pori, se ascunde undeva afară în zăpadă, în vîntul ce biciuie totul în calea lui împrăștiat neaia și odată cu ea oboseala, în noapte și printre scripșirile înghețate ale stelelor, iar febra sesiunii zîmbește tainic și umbrele îi ascund zîmbetul. Știe ea ce știe, își cunoaște efectul și se simte dominată de noi. Din cînd în cînd, în patrularea continuă, se înșurubează acolo unde efectul ei nu și-a atins scopul. Și abia așteaptă ziua și apoi a doua noapte pentru a observa schimbarea. De cele mai multe ori răspunsul e cel așteptat și ea zîmbește din umbre.

Îi place foarte mult să zîmbească. De fapt s-a necăjit de prea puține ori ca acest lucru să-i lase amprenta.

Pași. Îi aud, de undeva din luminile pale și umbre; sint pașii febrei sesiunii. Îi aud, și mulțumirea mi se citește pe

față. Și nu numai mie.

Tainicul nopții învește odihnit trupurile și numai cel ce îl ascultă nu îi simte suflarea călduță. Ici și colo cite un trup se svircolește chinuit de întrebări fără răspuns

pină cînd pleoapele cad și liniștesc zbuciumul.

Pași. Poate cei ai portarului ce uneori motăie în fotoliu, sau poate cei din închipuirea mea, dar totuși cred că sint ai febrei sesiunii.

Aștept solstițiu

Tu erai omul care aștepta să înflorească mugurul, îmi plăcea să te urmăresc cu toată atenția la care eram supusă. Cînd erai dezamăgit îți urmăream firea ta incurcată. Eu eram pentru tine fata de roșu și îmi spuneai că mă aflu în „masla” ta. Cînd te întrebam dacă mă iubești, spuneai că nu știi, că totul depinde de „omul de cruce”, altelei mă a-lungai căci în viața ta trebuie să vină alta, o fată de „verde”. Atunci te disprețuiam și îți spuneam să pleci cu toți mugurii și fetele tale de roșu, de verde...

Tu mă priveai mirat și te așezai lângă copacul tău cu mugurele care nu mai înflorau. Apoi plecam, sigură că mă voi întoarce. Te uitai la mine, îmi spuneai să mă dezbrac și îmi priveai ta o simțeam arzînd în tot trupul. Cînd mă sărutai, mă întrebai de ce e așa, de ce trebuie să fii tocmai cu mine. Atunci puteam să mă răzbun în voie. Te întrebam de „masla” ta, despre fata de „verde” care stă între noi, despre omul de „cruce”. Îți vedeam suferința neîmplinirii, îți sorbeam din ochi svircolelele deznădăjduite. Aceasta era singura mea armă. Cînd terminam epuizată începeam clipele acelea ale noastre. Erai blind și-mi spuneai că mă iubești, că toate sint nimic. Îmi plăcea să-mi plimb mina prin părul tău și să te ascult cum îmi spui că mă iubești și că-mi vei arăta acest lucru cînd va înflori mugurul copacului. Rea și în clipele acelea, îți spuneam să

sapi la rădăcina copacului, să vezi rădăcinile putrezite demult, începeai să plîngi și-ți ascundeai capul la mine în brațe. Îmi spuneai să nu îți rea și-mi plăcea să mă gîndesc la noi. La început cînd îmi spuneai de fetele tale colorate credeam că dorești să mă părăsești. Apoi am înțeles că tu depindeai de acei oameni de „cruce”, fete colorate și alte personaje. Mă judecam pentru cruzimea cu care te loveam atunci cînd puteam. O făceam pentru dragostea mea. De ce nu te părăseam? Eu te iubeam și doream să fii numai al meu. Cînd te tirai altădată în genunchi după mine și îmi spuneai că am să te părăsesc și că mă iubești nespun, te făceam nebun, te sărutam, îmi înfingeam unghilele în carnea ta și îți spuneam că te iubesc. Tu-mi aminteai de dragostea noastră și mă întrebai dacă am să te uit atunci cînd nu voi mai fi cu tine. Te încerca plînsul și izbeai cu pumnul în scoarța tare a copacului cu mugurii ce nu mai înflorau. Îți plăcea să te chinuiești și mă chinuiai și pe mine. Îmi spuneai că „masla” ta e mereu singură și că tu aștepti să înflorească mugurul. Eu îți repetam cu răbdare că nu există nici un mugure, nici oameni de „cruce” colorați sau necolorați, că existăm numai noi.

Mă priveai obosit și adormeam apoi în brațele mele.

PARAIPAN PANAIT
LAURENȚIU

EX-LIBRIS

René Char — Poeme aelse, Edit. Tineretului, col. „Cele mai frumoase poezii”.

„Pasărea și copacul sint uniți în noi. Una pleacă și vine, celălalt bombăne și crește”.

„Ne trebuie un suflu în stare să spargă geamurile și totuși ne trebuie un suflu pe care să ni-l reținem timp îndelungat”.

„Dacă nu conduce căpitanul manevra pe puntea de comandă a navei, atunci fac asta șobolanii”.

„Constructorii puri, adevărații constructori urăsc letargia fortărețelor”.

„Să ieși cit poți mai mult la propria ta suprafață. Riscul să-ți fie lumina. Ca un ris bătrîn. Într-o modestie totală”.

„Dragostea mea, nu are nici o importanță că m-am născut; tu te ivești acolo unde eu dispar”.

„Din pumni buni de lovit el au făcut niște biete miini bune de muncă”.

„Va exista întotdeauna un strop de apă care să dureze mai mult decît soarele fără ca înțietatea soarelui să fie clintită”.

„Nu-ți pleca spinarea ta decît pentru a iubi. Dacă mori, iubește mai departe”.

„Dacă locuim într-un fulger el este inima veșniciei”.

„Față de moarte nu avem decît o posibilitate: să facem artă înaintea ei”.

(Continuare în pag. a 8-a)

Pentru poporul nostru, Mihail Eminescu este nu numai cel mai mare poet român, el a devenit un simbol, o chintesență a spiritualității neamului, o mare conștiință umană și națională, expresia supremă a aspirației geniului național spre universalitate.

Se scurg anii, se succed epocile și generațiile, aducînd noi viziuni și sensibilități, dar „eternul” Eminescu este mereu „actual” atotcuprînzînd în protecia sa simțire și gîndire, sufletul și năzuințele inregului popor.

În Pantheonul literaturii române el înfrunghiează însăși

muritoare și de o perfecțiune neaflinsă decît de citiva în decursul mileniilor, privind felul de a gîndi, de a simți, de a vedea lumea și de a concepe viața poporului său. „Eminescu e mărturia mîndră a sensibilității române în fața literaturii universale” scria în 1925, Pompiliu Constantinescu și gloria lui va consta în impunerea treptată în atenția umanității a acestei sensibilități umane, ca factor activ și pozitiv al universului moral și intelectual contemporan.

Ca om după cum mărturisesc contemporanii care l-au cunoscut, Eminescu era pro-

Opera lui Eminescu e vastă. Îl cunoaștem și îl admirăm ca poet inegalabil dar proza genialului rapsod e tot atît de densă și de gravă ca și poezia lui. Frămîntat de problemele vieții publice în activitatea-i de jurnalist, purtîndu-și imaginația în domeniul basmului și adîncind zbuciumul sufletesc al individului în „Sărmanul Dionis”, Eminescu era sortit unei lungi cariere de prozator paralelă cu opera lui poetică tot mai largă și mai adîncită. Fiecare epocă aduce noi valențe în prețuirea lui Eminescu. El este geniul literar afirmat de Titu Maiorescu, poe-

120 de ani de la nașterea lui M. Eminescu

poezia, el este supremul etalon la care raportăm mintal pe toți fauritorii de stiluri precursori ori umaniști. De la apariția pe firmamentul culturii noastre a Luceafărului, necentenita confruntare cu geniul său a devenit pentru noi criteriul fundamental al aprecierii valorilor poetice. Creația eminesciană, cizelată cu neînchipuită migală, se înalță la culmile perfecțiunii, atinse numai de demiurgi. Mai mult de de cit oricine, Eminescu a demonstrat bogăția limbii românești, varietatea ritmurilor, tezaurul ei de rime. Din izvoarele nesecate ale folclorului urcăm cu Eminescu spre piscurile creației culte în vecinătatea geniilor poeziei universale — Dante, Byron, Goethe, Pushkin, descoperind într-însul trăsăturile după care se recunosc spiritele devenite stele polare ale umanității. Suprema lui izbîndă este aceea de a fi la rangul unei opere ne-

fund serios și profund cinstit în tot ce gîndea și în tot ce făcea. Firea lui, concepția lui sănătoasă despre viața morală a omului, îl făcea să deteste minciuna și ipocrizia socială, să nu sufere nici un compromis, și să nu facă nici o concesie care ar fi jignit dragostea lui de adevăr și dreptate. Nu-i plăcea elocvența goală, vorbe frumoase și deșarte și nu lua niciodată parte la o discuție numai dacă cunoștea temeinic lucrurile despre care avea să vorbească.

Poet profund, Eminescu era un om avid de cunoștințe, cu o curiozitate intelectuală mereu vie, pe care și-o satisfăcea cu lecturi îndelungate indeosebi în filozofie și istorie. Cu Eminescu apare în literatură noastră poetul cărturar de o vastă cultură, scriitorul învățat, artistul cultivat. Eminescu înfrunghiează tot ce a avut mai bun spiritualitatea românească a tuturor timpurilor.

Opera lui Eminescu e vastă. Îl cunoaștem și îl admirăm ca poet inegalabil dar proza genialului rapsod e tot atît de densă și de gravă ca și poezia lui. Frămîntat de problemele vieții publice în activitatea-i de jurnalist, purtîndu-și imaginația în domeniul basmului și adîncind zbuciumul sufletesc al individului în „Sărmanul Dionis”, Eminescu era sortit unei lungi cariere de prozator paralelă cu opera lui poetică tot mai largă și mai adîncită. Fiecare epocă aduce noi valențe în prețuirea lui Eminescu. El este geniul literar afirmat de Titu Maiorescu, poe-

Opera lui Eminescu e vastă. Îl cunoaștem și îl admirăm ca poet inegalabil dar proza genialului rapsod e tot atît de densă și de gravă ca și poezia lui. Frămîntat de problemele vieții publice în activitatea-i de jurnalist, purtîndu-și imaginația în domeniul basmului și adîncind zbuciumul sufletesc al individului în „Sărmanul Dionis”, Eminescu era sortit unei lungi cariere de prozator paralelă cu opera lui poetică tot mai largă și mai adîncită. Fiecare epocă aduce noi valențe în prețuirea lui Eminescu. El este geniul literar afirmat de Titu Maiorescu, poe-

C. A.

Există viață culturală, dar...

Da, viața culturală în institutul nostru există. Păcat, însă, că trebuie să ne împiedicăm uneori de cite un „dar”... Ne mîndrim cu taraful de muzică populară și nu putem să nu aducem laude membrilor formației Studentii: Mîoc Mircea și Duță Cornelia de la Facultatea de Medicină veterinară, Popa Lenica, Fîtărău Ioan, Perneș Vasile și Muscă Gheorghe de la Facultatea de agronomie, Pădureanu Nistor de la Facultatea de Zootehnie, care luptă să mențină bunul renume al formației. Îi aplaudăm și le dorim și pe mai departe noi succese.

Dar pînă taraful s-a reorganizat, greu a fost. Ne amintim cu plăcere de vremea cînd echipa de dansuri populare a institutului nostru culegea aplauze prelungite, binemeritată răsplată pentru o muncă oboșitoare și perseverentă, cînd premiile și mențiunile primite la diferite concursuri ne onorau și ne bucurau.

Formația de dansuri populare a existat, a activat, dar... acum nu mai există și ne întrebăm, unde sint dansatorii?

Anul trecut aplaudam entuziasmați formația de teatru în „Piatra în casă” și „Chirița” ale lui Vasile Alecsandri, în „Rochia” de Romulus Vulpesco. Anul acesta formația a rămas doar cu patru membrii.

O activitate bogată și interesantă desfășoară Clubul I.A.T. Interesul pentru acțiuni cit mai instructive și mai plăcute, pentru o organizare cit mai bună s-a făcut simțit încă de la începutul anului universitar. (Interesul conducerii, mai puțin al studenților).

S-au întocmit programe săptămînale cu acțiunile zilnice de la club, s-au făcut afișe frumoase.

Pentru colegii din anul I a fost organizată la Club o masă rotundă cu tema „Integrarea studentului din anul I în viața universitară”. Au participat studenții din anul IV, V și bineînțeles cei din anul I.

Pentru munca depusă în vederea unei mai bune desfășurări a activității clubului, aducem laude studenților Măceșan Dimitrie și Pușcă Iulian anul III Agronomie. Fie ca numărul lor să crească.

În semestrul următor, Clubul I.A.T. își propune să organizeze și alte activități. Va lua ființă cercul „Cine-fotoclub” cu două echipe, una tehnică și una artistică, la care ar fi de dorit să se înscrie toți amatorii fotografiei și cineastii. Se vor organiza seri ale cercului.

Conducerea clubului așteaptă sugestiile și propunerile studenților pentru organizarea unor activități cit mai plăcute și mai instructive și bineînțeles, o cit mai largă participare, pentru că viața culturală ne întregeste ca oameni, ca viitorii intelectuali.

TATARU GERGETA

CU BASTONUL PRIN TIMIȘOARA

MINI-GHID TURISTIC

Continuăm așadar promenade prin orașul care ne găzduiește în frumoșii ani ai studenției. Să ne plimbăm (bineînțeles nu când avem de învățat) și să-l cunoaștem. Să-l descoperim.

Început nr. 1. (Bulev. Victoriei). În anul 1897 Primăria Municipiului Timișoara și Ministerul Instrucțiunii ajung la o înțelegere pentru a înființa un gimnaziu de stat. Trebuiau demolate unele aripi ale vechilor întărituri ale cetății. Clădirea s-a dat în folosință în anul 1903, ca unul dintre cele mai frumoase edificii din oraș. Ca stil se încadrează unei forme de tranziție de la baroc la vieneză la cel eclectic.

Biserica ortodoxă (cartierul Rălcescu) Str. Turgheniev. A fost zidită în 1894 având o pictură în fresco în stil bizantin de o rară frumusețe, executată de prof. Iulian Toader.

Clădirile din zona centrală a orașului (Portiunea Operă — Catedrală). Sunt clădiri monumentale care s-au construit începând cu anul 1900, în maniera „secesion” sau „eclectic” (palatele Lloid, Palace ș.a.) cu ornamente deosebit de atrăgătoare și turnuri cochete. Globul de la rectoratul Institutului politehnic este grăitor în acest sens. O clădire cu mari spații comerciale la parter a fost dată în folosință în anii reviziei noastre pomulare. Imbinarea de stiluri arhitecturale diferite, într-un tot unitar, a făcut ca orașul Timișoara să aibă unul dintre cele mai frumoase centre, situându-se printre primele orașe din Europa din acest punct de vedere.

Început nr. 3. (Bulev. Victoriei). Construcția lui a fost terminată tot în anul 1903, fiind destinată pentru preoțirea li-

ceală a fetelor. Aparține stilistic goticului englez, cu o fațadă impunătoare și ornamentații caracteristice de cărămidă aparentă. O serie de geamuri în special la clădirile interioare sint ogivale, specifice stilului.

Palatul administrativ — Găzduiește astăzi sediul Comitetului Județean P.C.R. și Consiliul Popular Județean Timiș; o clădire modernă, cu elemente decorative clasice la exterior — coloane corintice.

Monumentul Sfintei Treimi. — Se află în centrul parcului din Piața Unirii. El a fost ridicat de nobilul francez De Jean (din Mont Cassel) care a luptat împotriva turcilor sub zidurile Timișorii. Monumentul este conceput în stil baroc, ca și clădirile din jur, majoritatea declarate monumente istorice (Biserica Dom și clădirea I.A.T. — Rectorat și facultățile de Med. Vet. și zootehnie). Este foarte ornamentat. Ciurma este reprezentată printr-un nor sinistru deasupra orașului. O mamă scapă copilul mort în apele involburate, oameni care mor — toate pe soclul monumentului.

Zona industrială sud-estică (Fabric) — Cuprinde construcții noi și mai vechi însă dezvoltate mult în ultimii ani: noua fabrică de bere ultramodernă, fabrica de mase plastice Guban, întreprinderea Tehnometal și uzinele Azur.

Clădirile din Piața Traian. Ambele clădiri, cu mari spații comerciale la parter, au sus pe capitel cile o statuie: zeul comerțului Mercur respectiv un halebardier. Ambele clădiri sint frumos decorate în stil „secesion”.

M.G.

La 20 de ani de la înființare

BIBLIOTECA INSTITUTULUI

Sint emotionante începuturile cu totul modeste ale bibliotecii noastre de azi. La înființarea Facultății de agronomie, fiecare catedră sau disciplină avea o mică bibliotecă, cu câteva sute de publicații, la care aveau acces și studenții, sub directa îndrumare a cadrelor didactice. Abia în toamna anului 1949 ia ființă Biblioteca centrală cu un fond inițial de 3.670 cărți și cu 2 salariați. În continuare, biblioteca s-a dezvoltat în strânsă legătură cu profilul instituției (mărirea numărului de studenți și înființarea de noi facultăți) asigurând să aibe azi peste 125.000 de publicații.

Imaginea bibliotecii și bibliotecarului nu mai este aceeași din trecut. Au intrat în acțiune mijloace tehnice noi care au lărgit aria documentelor. Astfel, la tradiționalele cărți și reviste, s-au adăugat microfilmul, fotocopia, copiii xerox, documente fonice, stăsurii, etc., iar bibliotecarul a devenit un auxiliar pretios.

Preocupare constantă a fost stat pentru dotarea cu reviste de specialitate și de cultură generală din țară. În număr de 135. Din străinătate se primesc 267 reviste. De acestea se mai adaugă 105 reviste obținute prin schimbul internațional de publicații, astfel că fiecare dis-

ciplină este acoperită cu mai multe titluri de reviste de specialitate, de o deosebită valoare științifică.

Pentru găsirea materialului documentar atât de bogat și divers, biblioteca și-a creat instrumentele de îndrumare, de la cataloagele obișnuite (după alfabet, clasificare zecimală universală, de serviciu) până la fișierul documentar, în stare să satisfacă exigențele oricărui cititor sau cercetător din domeniul agriculturii.

Pentru ușurarea muncii de informare și documentare atât a cadrelor didactice cât și a studenților, s-a trecut la reorganizarea bibliotecii. Astfel s-a înființat o bibliotecă filială de facultate cu peste 20.000 publicații — la facultatea de medicină veterinară și zootehnie — și 44 biblioteci filiale la discipline, cu peste 5.000 publicații de strictă specialitate.

O contribuție importantă de informare și documentare, o constituie traducerea zilnică de articole din revistele de specialitate precum și de cărți, din limbile engleză, germană și rusă.

Biblioteca a reușit în ultimii ani să stabilească legături de schimb de publicații cu un important număr de biblioteci și instituții științifice de peste hotare. Prin trimiterea

NOUTĂȚI ÎN AGRICULTURĂ

Conservarea cerealelor prin tratare cu soluție acidă

(Londmaschinen Markt nr. 13-1969 R. F. a Germaniei).

Paralel cu metoda de conservare a cerealelor umede întregi în silozuri etanșe și sub formă măcinată, bine presată în silozuri de suprafață se practică în Anglia de câțiva ani, o metodă chimică de conservare a boabelor întregi prin tratarea acestora cu un amestec lichid de propian și acid formic. Soluția se adaugă boabelor în cantitate de 0,5-1,0% după care acestea pot fi păstrate în aer liber ca atare. Cerealele se tratează suplimentar cu substanțe contra atacului păsărilor și a rozătoarelor. Față de metoda uscării, în prezent cheituielile necesare sint în limite apropiate. O dată cu reducerea costului lichidului de conservare în anii următori, metoda preconizată va câștiga importanță.

Vehicul cu perină de aer pentru semănat și administrat îngrășăminte

(Agricultural chemicals nr 3 — 1968, S.U.A.)

Acest vehicul care se deplasează deasupra solului pe o pernă de aer este format dintr-o platformă circulară cu diametrul de 3,6 m. La această platformă se montează sistemul de susținere compus din două ventilatoare acționate de două motoare de câte 6 CP și sistemul de propulsie compus dintr-o elice de 90 cm, acționată de un motor de 12 CP.

Tot pe această platformă este amplasat dispozitivul de împrăștiat care cuprinde un rezervor de 110 l și două duze de împrăștiere.

Viteza de lucru a mașinii este de 24 km/h. O lucrare de bună calitate se face numai pe un timp fără vânt.

Mașină electronică de sortat legume

(Figaro agricole nr. 200 — 1968, Franța)

O firmă britanică a realizat o mașină electronică de sortat legume (cartofi, morcovi, etc.) care în cazul sortării cartofilor mai are o productivitate de 4 tone pe oră, deci poate înlocui munca a 15 muncitori. Cu ajutorul unei benzi transportoare legumele sint depuse de la buncăr, într-o cameră optică prevăzută cu 4 videocamere de control. La ieșirea din această cameră, legumele necorespunzătoare sint dirijate de 4 jeturi de aer într-o ladă, în timp ce legumele corespunzătoare sint transportate într-o altă ladă. Sint considerate necorespunzătoare legumele care prezintă ote cu diametrul mai mare de 2,5 mm. Toate organele mașinii care vin în contact cu legumele sint din cauciuc sau din oțel inoxidabil.

Mașină pentru efectuarea automată a șirelor de fîn

(Agricultural Engineering — iunie 1969 — S.U.A.)

Pentru adunarea furajelor cosite și uscate în brazdă și clădirea lor în șire s-a realizat o mașină compusă dintr-un mecanism de adunare din brazdă de tip cu tobă, un transportor aruncător pneumatic și o benă cu pereți înalți pentru formarea propriu-zisă a șirei. Furajele adunate de către dispozitivul de adunat sint transportate pneumatic în benă. Pentru a se asigura o încărcare uniformă a întregului volum, deflectorul execută automat o miscare de rotație în jurul axului, ventilatorului, astfel încât încărcarea materialului se face în egală măsură între pereții longitudinali ai benei. Durata unui ciclu de dirijare a deflectorului este de 15 secunde. Dirijarea uniformă a materialului recoltat în lungul benei se face cu ajutorul capătului deflectorului reglabil hidraulic.

Furajele din bene complet încărcate sint presate prin deplasarea grilajului superior al benei în jos. Durata ciclului de presare este de 20-30 secunde.

NICOLESCU GABRIEL

POȘTA REDCȚIEI

Simion Petru (an. V) a. Mulțumim pentru aprecieri. Sintem de acord cu dvs. că o îmbunătățire permanentă este posibilă numai printr-un sprijin al studenților institutului nostru.

b. Ne vom adresa și noi tov. decan al facultății de Agronomie spre a propune eventual o discuție, cu o participare mai largă, privind problemele repartizării în producție. Deocamdată însă urmează examene, practică și examenul de diplomă.....

D. P. (an. V). Un material umoristic bun, chiar „plagiat” cum îl numiți face mai mult decît unul autentic, slăbuț și neconcludent.

Reținem ideea de a publica realizări și din alte institute agronomice din țară.

Maro (an. II) De ce „maro” și nu, să zicem, „albastru”? Mulțumim pentru aprecierile rubricilor „Cu bastonul prin Timișoara” și „Coincidente”. Nu le putem dezvolta mai mult din motive obiective.

Un om dornic de umor „bun” — Dacă-i între ghilimele, îl puteți citi și pe cel din Agraria!

Sanda (an. I) — Sanda dragă, multă atenție, sentimente alese, gingășie și mai ales... studiu.

M.B.N. (an. III) — Ne-ar face plăcere să preluați viitoare rubrică „Cinema” a Agrariei. Ce spuneați de ofertă?

Pius Cel Bătrîn (an. V) Sigur, în anul V este suficient de matur (nu și de bătrîn) — Am reținut rubricile și articolele preferate de dvs. În măsura posibilităților le vom publica în reviste.

Ceapsa Ioan (an. III) — În privința genei, vă vom pune la curent printr-un articol într-un număr viitor.

Apollo (an. III) — Avem în fiecare număr un material cu noutăți în știința și practica agricolă. Mai dispunem de o bibliotecă impresionantă care poate fi consultată. Încercați.

A. A. (an. II) — Există în literatura noastră un „Ghid de concert”. Mai puteți consulta și „Cartea spectatorului de operă”.

T. (anul III) — Ce gânduri îl frământă pe regizorul Polanski? Probabil aceleași ca și pe noi în legătură cu Bel Air: pedepsirea inovator și odată cu aceasta și a unui mod de viață.

D. M. (an III) Este greu de dat un răspuns categoric. Problema nu se pune: care es e cel mai bun, pentru că în muzică, literatură, arte plastice, în fiecare din aceste arte există virfuri.

C. Nușor (an. III) — Problema „erupției demografice” este o problemă de viitor a omenirii. Soluționarea se va face prin folosirea largă a resurselor, a tehnicii și științei, prin folosirea resurselor noi (marine etc.) și a unor noi surse de energie.

V. B. M. (an. IV) — Urmărit — Anuarul Statistic al R.S.R.

V. S. și S. I. — Specia respesivă nu depune ouă chiar în orice fel de cui. Adaptări, mimetisme au anăru în legătură și cu pigmentația „proprilor” în lupta pentru supraviețuire.

Florea I. (an. V) — Sintem de acord că anii de studenție sint cei mai frumoși din viață, cu condiția însă să fie folosiți din plin pentru pregătirea profesională și culturală. Problema se pune: nu oare a fi student cit mai mult timp, cum ne scrieți, (mai au dreptul și alții la studiu) ci de a simți această calitate majoră de student (a studiu), de a urma căreia vom pute, cea mai de calitate plăcere — aprecierea celor care urmează să-l îndrumăm.

Magazin

(Urmare din pag. a 3-a)

Sergiu Verona „Arhive secrete”. Edit. Tineretului.

James Joyce P. „Portret al artistului în tinerețe” Col. Meridiane.

„Vestibulul era plin de studenți și gălăgie. Pe o masă în apropierea ușii se aflau două fotografii înrămate iar între ele o fisie lungă de hirtie pe care se întindea o coadă neregulată de iscălituri. MacCann circula cu însuflețire de colo până colo printr-o grupă de studenți, vor-

„În iulie 1943 este bombardat Hamburgul. Timp de o săptămână avioanele aliate își varsă încărcătura asupra marelui oraș. Reacția lui Hitler? Din nou represalii. Îl numește pe generalul Dietrich Pelz să conducă operațiunile de bombardare intensă a Angliei. Și, firește ordonă intensificarea producției de bombardiere.”

Ex-Libris

bind repede, ripostând la refuzuri agresive, conducând pe unul după altul către masă.”

George Gamow: „O stea numită Soare”. Edit. științifică.

„Desigur, din observații astronomice nu știm încă dacă și alte stele mai au sisteme planetare, pentru că planetele ar fi imperceptibile chiar în cazul celor mai apropiate stele. Dar ar fi ciudat ca singur Soarele să facă excepție, dintre cele 100.000.000.000 de stele care formează sistemul nostru galactic.”

G. W. F. Hegel — „Principiile filozofiei dreptului” Edit. Adac. R.S.R.

„La popoarele unde sexul femeiesc se bucură de puțină considerație, părinții sînt cei care decid căsătoria, după voința lor arbitrară, fără să întrebe indivizii, și aceștia consimt la căsătorie... În alte situații, ceea ce decide pot fi considerațiile de avere, de relații de scopuri politice. Aici pot interveni mari asperități întrucît căsătoria devine un mijloc în vederea altor scopuri.”

Cugetări

1. Dacă generosul și obiectivul elefant și nu intriganta maimuță, ar fi avut creierul mai dezvoltat, ce admirabil ar fi omul.

2. Dacă ajungînd pe drum și-ai rupt un picior, nu regreta că n-ai apucat pe un altul, căci nu știi dacă nu ți le rupeai pe amîndouă.

3. A regreta că nu te-ai născut altfel, este a regreta că te-ai născut tu, și nu altcineva. A dori să fii altfel, este a dori să mori tu și să se nască altcineva. Căci tu, ești TU.

4. Cîți oameni ar prefera să moară ei decît să se scufunde un continent în ocean?

5. Un prost nu spune lucruri inteligente, dar un inteligent spune multe prostii.

6. Un prost care face nu va plictisi niciodată ca un inteligent care-și debitează întreaga gândire. Față cu o femeie va învinge pe cel inteligent, care spune tot ce gîndește. Tăcerea provoacă curiozitate și dă impresia de forță.

7. Prietenia destul de rară și între bărbați e cu mult mai rară între femei, pentru că meseria lor de a plăcea le face pe toate concurente între ele.

8. Rănile amorului propriu sînt din cele mai dureroase, dar de cele mai multe ori provoacă risul.

9. De cele mai multe ori n-o iubești pentru că are calități, ci are calități pentru că o iubești.

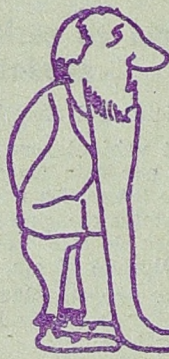
GARABET IBRAILEANU

DIN CHIMIE

MONOVERB (6-9) T P Z	DIVERB (47) T N L E	MONOVERB (5-7) A N A
MONOVERB (6-8) E S T E	MONOVERB (5-7) F V E	MONOVERB (5-7) O O T A

PISARON VOISLAV

Anecdote și răspunsuri celebre

— Mare lucru că ați scăpat nemîncat.
Generalul se făcu roșu, iar împăratul rise cu hohote.

Un hoț furase ceva oratorului grec Demostene. Prins și întrebat hoțul zise:

— Nu știam că este al tău.
— Dar știal în ori ce caz că

În ajunul unei lupte, poetul Antagoras frigea pastramă printre soldați pe cimpul de luptă. Văzîndu-l regele Antigome îi zise:

— Ce crezi tu Antagoras, că Homer cînd a descris luptele lui Agamemnon și-a pierdut vremea cu pastramă?

— Dar tu, răspunde Antagoras, crezi că Agamemnon a cîștigat luptele lui pierzîndu și vremea să vadă cine frige pastramă pe cimpul de luptă?

Perșii se apropiau de Termopile. Un curier veni în grabă la generalul spartan spunîndu-i că perșii sînt atît de numeroși încît soarele s-ar întuneca de mulțimea săgeților lor.

— Cu atît mai bine, zise Leonida, ne vom bate la umbră!

Se spune că Horia ducîndu-se la Viena cu păsările românilor, a fost întrebat ironic de generalul curții:

— Spui că ești român? Unde trăiesc aceștia?

— În Transilvania Excelență.

— A! În țara unde oamenii mîncă numai carne de mîgar.

(Horia se aprinse, împăratul zîmbea.)

— Da Excelență, reluă Horia. Dar de unde știți cum e acolo?

— Am fost și eu odată prin Transilvania.

nu este al tău, îi răspunde Demostene.

Poetul german Friederich Schiller, cînd era copil cînta la harpă. Un vecin exasperat de arpeggiile fără sfîrșit i-a strigat într-o seară:

— Cînti ca regele David, însă nu așa frumos!

— Iar dumneata vorbești ca regele Solomon, însă nu atît de înțelept, a răspuns Schiller.

Romancierul H.G. Wells explica într-un cerc, funcționarea telegrafului:

— Inchipuți-vă, o pisică uriașă, cu coada la Liverpool și cu capul la Londra. Dacă cineva o calcă pe coadă la Liverpool, miorlăitului ei se aude la Londra.

— Dar ce este telegraful fără fir? întrebă cineva.

— Este la fel, însă fără pisică, răspunde scriitorul.

UMOR

Kogălniceanu avea cea mai bogată bibliotecă din Iași și, generos, era pusă la dispoziția numeroșilor săi amici, dintre care unii uitau să-i mai înapoieze cărțile. Cînd rafturile au prezentat goluri masive, marile istoric dădu următorul anunț la ziar: „Domnul M. Kogălniceanu, care nu poate suferi cărțile desperechiate, roagă prietenii săi ce au asemenea volume de la Domnia sa,

să bine voiască a veni spre a ridica restul volumelor rămase.”

Caragiale primi într-o zi vizita unui june dramaturg, care vroia să-l consulte cu privire la ultima sa lucrare — o tragedie în cinci acte. Junele pentru a cîștiga bună-voința lui Caragiale aduse prevăzător cîteva sticle cu vin vechi. Cum începea lectura unui act, deschidea o sticlă. Dar cînd ajunse la ultimul act, Caragiale îi opri:

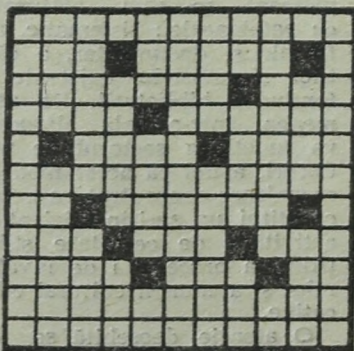
— Măi, interesant... Vin mai ai?

— Mai am o singură sticlă!
— Ad-o incoace! Scoate-i dopul și lasă dracului opul, că-mi strică toată dispoziția.

Se povestește că marele Gauss, trecea peste un pod chiar în clipa cînd observă pe caldarim o piatră frumos rulată. O ridică și se opri pentru a o cerceta. Își aminti apoi că are de finit un curs la Universitate. Scoase ceasul de buzunar, mai privi piatra încă odată, apoi, grăbit, aruncă ceasul peste parapet și puse cu grijă piatra în buzunar.

SALT LA ANTIPOZI

(surpriză)

DIN EMINESCU

TRIVERB (7,2,4) G T E	DIVERB (6,4) A D K	TRIVERB (2,6,6) A S T T T O R
--------------------------	-----------------------	-------------------------------------

ORIZONTAL: 1) Spontană 2) Oratori Celebri — Reușită 3) Visători — Muncește 4) Nouă — În piese — Desert (pl); 5) Marcă de autoturism — Patul pustilor; 6) Boantă; 7) Tractoare — Dulci — Anteră; 8) Neînțelegeri — A uri (ad); 9) Tai un tei! — Nonvoalare; 10) Sufix — De departe (pl); 11) Înmulțite la bis!

2) Intine (bot.) — Duce lipsa; 3) Diminutiv feminin — Treziți; 4) Modelate — Cel mai mare; 5) Imoral — Război; 6) Plictisitoare; 7) Templul Thahiei (pl) — Eliade Rădulescu; 8) Atei decapitați — Rasă — Pecete; 9) Codaș — Frînghie — Suprafețe cîntate! 10) Fire; 11) Incetinire

PISARON VOISLAV

COLECTIVUL DE REDACȚIE Redactor șef: Aurel Paraipan Redactor șef adjunct: Lector univ. Trafan Galeriu. Secretar general de redacție: Asistent univ. Mircea Golan. Tehnoredactor: Traian Demenescu Membrii colectivului: Mateevici Petru, Daeș Petru, Picioroș Petrișor, Tătaru Geta, Paraipan Panait, Bujor Adrian, Fulga Nicolae, Scobercea Ilie, Frecot Iosif, Asistent univ. Birzescu Ilona, Costi Traian, Foto-reporter Zamfiroiu Ioan, Turcaș Maria. Tiparul: I.P.B. Timișoara